

ตามที่ประเทศไทยได้ลงนามเพื่อเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือ ค.ศ. 1973 และพิธีสาร ค.ศ.1978 โดยมีผลบังคับใช้ในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551 นั้น ประเทศไทยได้ยอมรับข้อกำหนดตามภาคผนวกของอนุสัญญา เฉพาะในส่วนของภาคผนวกที่ 1 ว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากน้ำมัน และ ภาคผนวกที่ 2 ว่าด้วยการควบคุมมลพิษจากสารเหลวที่มีพิษในระวางเป็นปริมาตรรวมเท่านั้น โดยในส่วนที่เหลืออีก 4 ภาคผนวก ประเทศไทยยังไม่ได้ยอมรับเข้าผูกพัน เนื่องด้วยปัญหาด้านความพร้อมของภาครัฐ กฎหมายที่มีอยู่ และ ผู้ประกอบการเดินเรือของไทย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาข้อกำหนดในอนุสัญญา โดยคำนึงถึงปัญหาของภาครัฐ และ ผู้ประกอบการเดินเรือของประเทศไทย ประกอบกับกฎหมายที่มีอยู่ว่าเพียงพอหรือสอดคล้องหรือไม่ และจะดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาได้อย่างไรเพื่อให้ประเทศไทยสามารถปฏิบัติตามพันธกรณีในอนุสัญญาได้อย่างครบถ้วน

ผลจากการศึกษาพบว่า ประเทศไทยควรจัดให้มีอุปกรณ์เพื่อรองรับของเสียให้เพียงพอ โดยมีความเหมาะสมเพื่อลดภาระให้ผู้ประกอบการเดินเรือ สามารถนำของเสียบนเรือมาทิ้งที่ท่าเรือได้โดยอาจไม่ต้องทำการบำบัดบนเรือ รวมถึงการพัฒนาความร่วมมือระดับรัฐและระหว่างรัฐกับเอกชนเพื่อยกระดับมาตรฐานทางเทคนิคเพื่อป้องกันมลพิษจากเรือ และปรับปรุงกฎหมายที่มีอยู่ โดยเพิ่มมาตรการในเชิงป้องกันเข้าไปในกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความร่วมมือในเชิงปฏิบัติการของหน่วยงานของภาครัฐในการดูแลและป้องกันมลพิษทางทะเลของประเทศและทำให้ประเทศไทยสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในอนุสัญญา ได้อย่างครบถ้วน

As Thailand acceded to the International Convention for the Prevention of Pollution from Ships 1973, as modified by the Protocol of 1978 (MARPOL 73/78), which has entered into force since February 2, 2008. Thailand agreed to be bound by its two annexes consisting of Annex I, the Prevention of Pollution by Oil, and Annex II, the Control of Pollution by Noxious Liquid Substances in Bulk. Thailand reserved right to be bound by the other four annexes due to the non-readiness of the government authorities, implementing legislation and Thai ship operators.

This thesis concentrates on problems and concerns of the government and Thai ship operators, and readiness of the existing Thai laws to fulfill the obligations under the Convention, and how to ensure the compliance with the provisions of the Convention.

The study finds out that Thailand should prepare adequate reception facilities with the reasonable fee in order to relieve the burden of the Thai ship-owners in respect of waste treatment on board the ship. Moreover, Thailand has to strengthen the level of cooperation among the competent authorities to efficiently protect the pollution from ships and revise the existing laws to be in line with the Convention and synchronize the related laws and regulations in term of operating procedure in order to ensure the full compliance with MARPOL 73/78.